

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (judecătorul: A. Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecătorii: S.Procopciuc, E.Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Liuticova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Tatiana Liuticova împotriva lui Alexandr Liuticov și Nicolai Gațmaniuc cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare și radierea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Tatiana Liuticova, fiind menținută hotărârea din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central,

constată:

La 09 august 2017, Tatiana Liuticova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Liuticov și Nicolai Gațmaniuc cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare și radierea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că în timpul căsătoriei cu Alexandr Liuticov, din mijloacele bănești comune, au procurat automobilul „xxxxxxx”, a.f.xxxxx, culoare argintie, nr. de înmatriculare xxxxxx, motorul nr.xxxxx, caroseria nr.xxxxxxxx.

A menționat că, prin răspunsul din 11 iulie 2017 eliberat de către Întreprinderea de Stat „Registru”, i-a fost adus la cunoștință că, la 26 aprilie 2017 unitatea de transport a fost reînmatriculată după xxxxxx, cu nr. de înmatriculare xxxxxx .

Reclamanta Tatiana Liuticova reține că, înstrăinarea automobilului a avut loc fără înștiințarea și fără acordul său, cu scopul excluderii automobilului menționat supra din masa bunurilor comune, care urmau a fie partajate.

Totodată reclamanta a precizat, că i-au fost fraudate interesele de coproprietară devălmașă a automobilului înstrăinat fără înștiințarea, consimțământul și voința ei, necătînd la faptul că Alexandr Liuticov și Nicolai Gațmaniuc știau despre faptul că este împotriva încheierii actului juridic de înstrăinare a automobilului.

Cere Liticova Tatiana, declararea nulă a tranzacției din 26 aprilie 2017, încheiată între Alexandr Liuticov și xxxxxx privind înstrăinarea automobilului cu readucerea părților în poziția inițială de până la 26 aprilie 2017; radierea dreptului de proprietate asupra automobilului de model „xxxxxxx”, a.f. xxxxxx, culoare argintie,

nr. de înmatriculare xxxxxx, motorul nr. xxxxxx, caroseria nr. xxxxxx înregistrat după xxxxxx.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul central, cererea de chemare în judecată depusă de către Tatiana Liuticova a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță a reținut că, argumentarea Tatiane Liuticova că, contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat cu intenția de a se eschiva de la partajarea bunului mobil, nu constituie temei de a considera că acest contract este un act juridic fictiv, în susținerea acestor afirmații nefiind prezentate probe pertinente ce le-ar justifica.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 15 decembrie 2017, Tatiana Liuticova a contestat-o cu apel prin care a solicitat, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de către Tatiana Liuticova, menținută hotărârea din 14 decembrie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul central.

La 05 iulie 2018, Tatiana Liuticova a declarat recurs.

În motivarea recursului, a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A susținut că, contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 26 aprilie 2017 este simulat, or prețul automobilului este indicat în contract în sumă de 10 000 lei, însă Alexandr Liuticov a afirmat că a înstrăinat automobilul cu 2 800 euro.

Consideră că prin emiterea unei hotărâri superficiale i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 al CEDO, prerogativă care prezumă dreptul la o hotărâre motivată, instanța fiind obligată să se expună asupra tuturor pretențiilor înaintate.

Recurenta a solicitat, casarea deciziei din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 08 august 2018, Alexandr Liuticov a depus referință solicitând, respingerea recursului depus de Tatiana Liuticova ca neîntemeiat, cu menținerea hotărârii instanței de apel. (f.d.143-147)

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 17 aprilie 2018 (f.d. 116, 117-121), fiind expediată în adresa părților la 04 mai 2018 ce se atestă prin scrisoare de însoțire nr.9372 a Curții de Apel Bălți (f.d. 122), fiind recepționată de către recurenta Tatiana Liuticova la 10 mai 2018, faptul confirmat prin semnătura recurente-apelantei aplicată pe avizul de recepție nr. DS3118053213AS (f.d. 124).

Astfel, instanța de recurs precizează că recursul, depus de către Tatiana Liuticova, la 05 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Tatiana Liuticova în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină

concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tatiana Liuticova este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Liuticova, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de Tatiana Liuticova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean